

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.073/2022/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke

Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró

Molnár Ferencné dr., bíró

Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. április 20.

Az ügy tárgya: új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 14.B.VIII.23.135/2015/175.,

ítélet, tárgyalás, 2017. január 6.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 31.Bf.8328/2017/61., ítélet,

nyilvános ülés, 2018. január 18.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.VIII.23.135/2015/175. számú és a Fővárosi Törvényszék 31.Bf.8328/2017/61. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2017. január 6. napján meghozott 14.B.VIII.23.135/2015/175. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki bünszervezetben elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés]. Ezért mint visszaesőt 8 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. rendű terhelttel szemben 16.060.000 forintig terjedően teljes vagyonára, így az ingatlanára, valamint a két személygépkocsijára vagyonelkobzást rendelt el. Ugyancsak vagyonelkobzást rendelt el további 28.840 forint összegre. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. január 18. napján meghozott 31.Bf.8328/2017/61. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta, a vele szemben

kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 7 év 6 hónapra enyhítette, illetve rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[3] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú bíróság által kiegészített és helyesbített, a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás lényege az I. rendű terheltet érintően a következő:

az I. rendű terhelt 2008. augusztus 18. napjától 2010. május 27. napjáig töltött be munkaszerződés alapján házfelügyelői munkakört egy házban, melynek földszinti lakásának használatára az önkormányzattal kötött bérleti szerződés 2009. január 16. napjától 2014. július 31. napjáig bérlőként jogosította. 2014. augusztus 1. napjától az I. rendű terhelt jogcím nélkül használta az ingatlant. Az I. rendű terhelt és családja 2013. év elején a lakásból kiköltözött, ekkor annak használatát a VII. rendű terhelt és élettársa, a XXIV. rendű terhelt vette át. A lakásban az I. rendű terhelt által elindított új pszichoaktív anyag árusítására irányuló tevékenységet a beköltöző terheltek a XIII. rendű terhelt segítségével 2013 júniusától folyamatosan szélesedő és szerveződő csoport tagjaként, és az I. rendű terhelt által irányítottan folytatták, mely csoport végül mintegy 20 főre bővült.

Az I. rendű terhelt 2013. év folyamán a testvérén, a VII. rendű terhelten, és régi barátján, a III. rendű terhelten keresztül ismerkedett meg a II. rendű terhelttel, aki az új pszichoaktív anyagok beszerzésével és továbbértékesítésével foglalkozott. A II. rendű terhelt az általa beszerzett és továbbértékesített, köztük az I. rendű terheltnak és embereinek eladott általuk lekvárként nevezett anyagot, grammján legalább 200 forintos haszonnal értékesítette tovább. Az I. rendű terhelt a II. rendű terhelttel 2013. augusztus 16-tól szeptember 29-ig naponta több alkalommal telefonon tartotta a kapcsolatot, mely beszélgetések során meghatározták az I. rendű terheltnak eladott anyag mennyiségét, annak vételárát, valamint az anyagot a II. rendű terhelttől elszállító személyét, az átadás helyét és idejét.

A lekvárnak nevezett anyagért többen felváltva mentek a II. rendű terhelt által meghatározott parkolóba, benzinkúthoz, illetve a II. rendű terhelt lakásához. Rendszeres szállító volt a III. rendű terhelt, aki ezt saját használatú autóval végezte, valamint a taxival szállító V. rendű, a VI. rendű, a VII. rendű, a XI. rendű, a XXIII. rendű és a fiatalkorú XXV. rendű terhelt is. A megjelölt időszakban a szállításban egy-egy alkalommal vett részt a IV. rendű, a VIII. rendű, a X. rendű, a XII. rendű, a XIII. rendű, a XX. rendű és a XXVI. rendű terhelt.

A valamennyi terhelt által tudottan jogszabályilag tilalmazott anyag beszerzését az I. rendű terhelt megjelölt embereivel nem csak saját, hanem további értékesítők részére is végezte. Saját értékesítésre naponta legalább három alkalommal, legalább 50 gramm beszerzésére került sor a szervezet tagjai részéről, melyből egyszerre 20 grammot tároltak a lakásban, amennyiben volt fennmaradó rész vagy rendőri riasztás, az anyag tárolására az udvarban elrejtve került sor.

A lakásban zajlott az anyag pakettolása, valamint annak fogyasztók részére történő értékesítése. A beszerzett anyag egy grammjából a pakettoló 12 pakettet készített. Egy nap az értékesítők a beszerzett 50 gramm anyagból legkevesebb 600 pakettet csináltak, melyből a saját szükségletekre történő kivéteket leszámítva legkevesebb 550 darabot értékesítettek

vásárlók részére. Az értékesítés a lakás bejárati ajtaján elhelyezett rácson keresztül történt. Arra, hogy a lakásig csak a vásárlók, és ők is egyesével jussanak el, figyelők vigyáztak, akik két láncban dolgoztak, egyik csoportjuk az utcát, másik csoportjuk az udvart felügyelte, a két csoport tagjai a kapunál felváltva álltak őrt. A figyelők feladata a vásárlók mozgásának koordinálásán túl a rendőrség felbukkanásának észlelése, és annak a bent dolgozók felé történő azonnali jelzése is volt, így biztosítva a szervezet lebukásának elkerülését. A riasztás telefonon történt, és annak eredményeként rövid időn belül a benti dolgozók gondoskodtak a lakás kiürítéséről, az anyag elrejtésén túl a pénz és egyéb eszközök a XVIII. rendű terheltnél történő elhelyezéséről.

Mind a kinti, mind a benti dolgozók nappali és éjszakai műszakra tagolódtak, a nappali műszakért a III. rendű, az éjszakai műszakért a IV. rendű terhelte felelt, azaz a beosztott emberekről, valamint az anyag és készpénz mozgásáról ők jelentettek műszakváltáskor az I. rendű terheltnak. A nappali műszak reggel héttől este hétig, az éjszakai este héttől reggel hétig tartott, a szervezet az árusító tevékenységet 24 órában végezte. Az I. rendű terhelte a III. rendű és a IV. rendű terhelte jelentésein túl minden nap, minden műszakban óránként ellenőrizte a bent dolgozók munkáját, és rajtuk keresztül a figyelők tevékenységét is. Tudta és engedélye nélkül senki sem dolgozhatott a szervezetben, ő határozta meg az abban részt vevők fizetését és a részükre anyagban kiadható juttatás mennyiségét is. A nappali bevételt minden este beforgatta az éjszakára beszerzendő anyag árába, és az éjszakai eladásból származó bevételből vette ki a fizetések kiadása után a saját „tisztá” bevételét, mely naponta 80.000-150.000 forint között mozgott, a rendőri jelenlét miatt elrendelt zárások számától függően.

Lakásban dolgozóként, azaz pakettolóként és árusítóként vett részt a szervezet tevékenységében az V. rendű, a VI. rendű, a VII. rendű, a VIII. rendű, a IX. rendű, a X. rendű, a XI. rendű, a XXIII. rendű, a fiatakorú XXV. rendű és a XXVI. rendű terhelte. Közülük a VIII. rendű és a IX. rendű terhelte éjszaka dolgozott, a VIII. rendű terhelte figyelőként is.

Nappalos figyelőként tevékenykedett a III. rendű, a XII. rendű, a XIII. rendű, a XIV. rendű, a XV. rendű és a XVIII. rendű terhelte.

Éjszakai figyelő volt, azaz a IV. rendű terhelte által szervezett csapatban tevékenykedett a XVI. rendű, a XVII. rendű, a XX. rendű és a XXI. rendű terhelte. Közülük a XVI. rendű és XVII. rendű terhelte a házban lakott a XVIII. rendű terhelttel együtt, míg a VIII. rendű, a XX. rendű és a XXI. rendű terhelte a IV. rendű és IX. rendű terhelte felváltva szállította munkára lakóhelyeikről.

Mind a lakásban dolgozók, mind a figyelők naponta kaptak fizetést.

A hatóság távol tartását nem csak a kettős figyelőszolgálat, hanem az I. rendű terhelte által megvásárolt lakók is biztosították, akik a hallgatásukért az I. rendű terhelte által meghatározott számú pakettet vagy összeget kapták, mindig az aktuálisan bent dolgozótól. Ezen személyek 2.000-3.000 forintot kaptak naponta, míg a fiatalabb megvásárolt lakók rendszerint anyagot, napi 3-4 pakettet.

Az I. rendű terhelt és az általa létrehozott és működtetett 23 fős szervezet 2014. szeptember 15. és 2014. szeptember 29. napjai között naponta legkevesebb 600 pakett, legkevesebb 800 forintos áron történő eladásából a 2.300 forint/gramm beszerzési árat leszámítva naponta legkevesebb 365.000 forint hasznot termelt. 44 nap alatt a szervezet bevétele legkevesebb 16.060.000 forint, míg a II. rendű terhelt eladásból származó haszna a megjelölt időszakban az I. rendű terheltnek történő legkevesebb 2200 gramm alfa-PVP értékesítésével legkevesebb 440.000 forint volt. A II. rendű terhelt az általa értékesített anyag jogszabályba ütköző voltáról és annak I. rendű terhelt és társai által történő továbbértékesítéséről tudott.

Az alfa-PVP és a pentedron a 66/2012. (IV. 2.) Kormányrendelet 1. melléklet C) jegyzéke értelmében új pszichoaktív anyagnak minősült. A III. rendű terhelttől 2014. szeptember 29. napján lefoglalt 20,11 gramm össztömegű alfa-PVP tiszta hatóanyag-tartalma a Btk. 184/D. § (2) bekezdés alkalmazásában legalább 10 gramm volt, mely meghaladja a csekély mennyiség felső határát. A terheltek által eladott/beszerzett és továbbértékesített, legkevesebb 2.200 gramm alfa-PVP tiszta hatóanyag-tartalma a Btk. 184/D. § (2) bekezdés alkalmazásában meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak mintegy 110-szerese.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottan – a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése érdekében.

[5] Indokai szerint tévedett a bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a terhére rótt bűncselekményt bünszervezetben követte el, emellett elfogultan ítélezett.

[6] Kifogásolta, hogy a nyomozó hatóság hiányosan adta át az ügyészség részére a keletkezett iratokat, az ellentétes vallomásokat nem tisztázták, az őt terhelő vallomások koholtak. Arra is hivatkozott, hogy a védőjében megrendült a bizalma, mert nem megfelelően képviselte.

[7] A Legfőbb Ügyészség Fk.Bf.1351/2022. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartotta.

[8] Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. Ezzel szemben a felülvizsgálati indítvány a bünszervezetben elkövetés megállapításának törvényességét kizárólag a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének kritikáján keresztül vitatta. Mindazonáltal álláspontja szerint az I. rendű terhelt által haszonszerzési célzattal új pszichoaktív anyag beszerzésére és az azzal való kereskedelemre létrehozott, és működtetett szervezet a bünszervezet törvényi fogalmában írt összes ismérvnek megfelel.

[9] Utalt rá, hogy törvényben kizárt a felülvizsgálati indítványnak a büntetőeljárás nyomozati szakaszában megvalósult eljárási szabálysértésekre való hivatkozása, mert azok

nem tartoznak a Be. 649. § (2) bekezdésében írt felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabályszegések közé. Az I. rendű terhelt bírói elfogultságra hivatkozása szintén nem eredményezhet felülvizsgálatot, mert annak igazolására tényadatot, konkrétumot nem hozott fel.

[10] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt utasítsa el.

III.

[11] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[12] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja.

[13] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[15] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[16] A felülvizsgálati indítványban az I. rendű terhelt vitatta, hogy a terhére rótt bűncselekményt bünszervezetben valósította meg.

[17] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést. Ez a – b) pont első fordulata szerinti – felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a terheltnek a jogerős tényállásban rögzített magatartása a Btk. Különös Részeinek nem a bíróság jogerős ítéletében megjelölt, hanem más rendelkezését meríti ki, és ennek következtében a kiszabott büntetés – a helyes minősítés alapulvételével – törvénysértő, eltúlzottan enyhe vagy súlyos.

[18] A törvénysértő minősítés ekként nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha a törvénysértő minősítéshez törvénysértő büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[19] A bűnszervezetben történő elkövetés az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítése szempontjából közömbös. Az nem része a jogi minősítésnek, hanem olyan, bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolható többes elkövetői forma, ami megvalósulása esetén a Büntető Törvénykönyv Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket – egyebek mellett az e szervezeti forma keretében elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretének az emelkedését – vonja maga után.

[20] A bűnszervezetben elkövetés téves megállapítására való hivatkozás önmagában, függetlenül a kiszabott büntetéstől, nem felülvizsgálati ok. Az erre történő hivatkozás a felülvizsgálati indítványban mint „a büntetőjog más szabályának” megsértése – azaz a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulat – lehet alapja a felülvizsgálatnak, feltéve, ha ez arra is kiterjed, hogy az említett anyagi jogszabálysértés miatt a kiszabott büntetés törvénysértő [hivatkozott törvényhely ba) alpontja].

[21] A kiszabott büntetés pedig akkor tekinthető törvénysértőnek, ha annak neme vagy mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik.

[22] Kétségtelen, hogy jelen esetben az I. rendű terhelttel szemben kiszabott büntetés törvénysértő lenne, amennyiben a bűnszervezetben elkövetés megállapítása is az. Az I. rendű terhelt terhére rótt új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés] ugyanis egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, vele szemben azonban – a bűnszervezetben történt elkövetésre figyelemmel – jogerősen 7 év 6 hónap fegyházban végrehajtható szabadságvesztést szabott ki a bíróság.

[23] A felülvizsgálati indítványt – a (3)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni [Be. 659. § (2) bekezdés].

[24] A Kúria az indítvány alapján vizsgálta, hogy a bűnszervezetben elkövetés megállapítása az irányadó tényállásban foglalt ténymegállapításokra figyelemmel törvényes volt-e.

[25] A Btk. 459. § (1) bekezdés – elkövetéskor és elbíráláskor hatályos – 1. pontja szerint bűnszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[26] A bűncselekmény bűnszervezetben való elkövetésének megállapíthatóságáról szóló 4/2005. BJE határozat II. pontjában elvi éllal rögzítette, hogy az 1978. évi IV. törvény 98. § (1) bekezdése akkor alkalmazható, ha az elkövető tudata a bűnszervezet 1978. évi IV. törvény 137. § 8. pontjában meghatározott tárgyi ismérveit átfogja.

[27] Az elkövetőnek a bűnszervezetben elkövetést átfogó tudattartalmára vont következtetés alapja, hogy a törvény a bűnszervezet külső, tárgyi jellegű ismérveit határozza meg, amelyek kívülálló számára is felismerhetőek. Ehhez képest az elkövető tudatának arra kell kiterjednie, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságainak ismeretében annak „működéséhez” csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik.

[28] Elsődlegesen mindig az adott, konkrét bűncselekmény elkövetését kell vizsgálni, bizonyítani, mivel ebben áll a vád tárgyi és alanyi meghatározottsága. A bűncselekmény megvalósulását, mint tárgyi körülményt kell elhelyezni egy másik tárgyi körülmény, a bűnszervezet körébe.

[29] A bűnszervezetben elkövetés akkor válik egyértelműen felismerhetővé, amikor a többi feltétel mellett a bűncselekményre irányultság is megjelenik. Ehhez képest a tárgyi, külső körülmények alapulvételével vonható következtetés arra, hogy

– az I. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy magatartása nem elszigetelt, hanem másokéval összehangolt,

– a bűnszervezet hosszabb időre szervezett, amelynek szempontjából közömbös, hogy abban ki, mennyi ideig vesz részt (ezért állapítható meg az alkalmi részvétel esetében is a bűnszervezetben elkövetés).

[30] A bűnszervezet törvényi feltételei közül a három vagy több személy megléte, és az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetésére való irányultság részletesebb indokolást nem igényel.

[31] Az I. rendű terhelt terhére rótt bűncselekmény, az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés] – ahogy arra a Kúria már utalt – egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[32] Továbbá a három vagy több személy megléte (a terheltek számára is tekintettel) szintén egyértelműen megállapítható.

[33] Az irányadó tényállás alapján az I. rendű terhelt indította el és irányította az új pszichoaktív anyag árusítására irányuló tevékenységet. A létrehozott csoport folyamatosan szélesedett és szerveződött, abban végül mintegy 20 fő vett részt. Az anyag pakettolását és értékesítését két műszakban végezték, mindkét műszaknak külön felelőse volt. Ők a műszakváltáskor a beosztott emberekről, az anyag és a készpénz mozgásáról jelentést tettek az I. rendű terheltnek, aki e jelentéseken túl minden nap, minden műszakban óránként ellenőrizte a dolgozók munkáját. A tényállás rögzíti azt is, hogy az I. rendű terhelt tudta és engedélye nélkül senki sem dolgozhatott a szervezetben, ő határozta meg a résztvevők fizetését és a részükre anyagban kiadható juttatás mennyiségét is.

[34] Ebből következően kétség sem fér ahhoz, hogy az I. rendű terhelt tudata átfogta azt, hogy tevékenységük során a szervezetben legalább három, illetve annál több személy vesz részt.

[35] A Kúria a hosszabb időre szervezettség kapcsán utal arra, hogy az irányadó tényállás szerint a bűnszervezet 2013 júniusától folyamatosan szélesedett és szerveződött, és legalább ettől kezdve 2014. szeptember 29. napjáig, a rendőrség által a csoport tagjaival szemben foganatosított szervezett akcióig működött. Ekként nincs ténybeli alap annak feltételezésére, hogy a bűnszervezet működése időben limitált, vagy alkalmi jellegű lett volna. Ellenkezőleg, e tényekből az a következtetés vonható le, hogy az I. rendű terhelt és társai szándéka a határozatlan időre, szervezett keretek közötti tartós működésre irányult.

[36] Az összehangolt működés a bűnszervezet fogalmi ismérve, amely tartalmát tekintve nem más, mint a benne cselekvő személyek egymást erősítő hatása. Az összehangoltság meglétének azonban nem feltétele a más cselekvő kilétének ismerete, a bűnszervezeten belüli közvetlen, illetve személyes kapcsolat, a törvény ezt nem kívánja meg.

[37] Jelen ügyben az irányadó tényállás rögzíti a következőket:

- az új pszichoaktív anyag árusítására irányuló tevékenységet az I. rendű terhelt indította el;
- személyesen ismerte a csoportban résztvevőket, tudta és engedélye nélkül a szervezetben senki nem vehetett részt;
- az I. rendű terhelt határozta meg a csoportban dolgozók fizetését és a számukra anyagban kiadható juttatást;
- a résztvevők két műszakban dolgoztak, a meghatározott beosztás szerint;
- mindkét műszaknak saját felelőse volt, akik műszakváltáskor az I. rendű terheltnek mindenről részletesen beszámoltak;
- az I. rendű terhelt a II. rendű terhelttel naponta több alkalommal egyeztetett, amelyek során meghatározták a II. rendű terhelttől megvásárolt anyag mennyiségét, árát, illetve az anyagot elszállító személyét, az átadás helyét és idejét.

[38] A tényállás tartalmazza továbbá azt is, hogy a bűnszervezetben résztvevő személyek pontosan milyen feladatot láttak el (pakettolás, árusítás, figyelés), és melyik műszakban.

[39] Ugyancsak rögzíti azt, hogy a csoport összehangolt működése hogyan maradt rejtve a kívüljáról:

- az értékesítés a lakás bejárati ajtaján elhelyezett rácson keresztül történt;

- a lakásig a vásárlók csak egyesével juthattak el, amelyre figyelők vigyáztak;
- a figyelők két láncban dolgoztak, egyik csoportjuk az utcát, másik csoportjuk az udvart felügyelte;
- a figyelők a rendőrség megjelenése esetén azonnal jeleztek telefonon a bent dolgozóknak;
- riasztáskor a bent dolgozók a lakást kiürítették, az anyagot és a pénzt a XVIII. rendű terheltnél elrejtették;
- a hatóság távoltartását az I. rendű terhelt által lefizetett lakók is biztosították, akik a hallgatásukért cserébe pénzt vagy meghatározott számú pakettet kaptak.

[40] Jelen ügyben tehát az I. rendű terhelt a bűnszervezet létrehozójaként és irányítójaként kétségkívül ismerte a szervezet működésének mechanizmusát, annak meghatározó szereplője volt. Mindez a bűnszervezet megállapításához megkívánt összehangolt működés fogalmának mindenben megfelel.

[41] Mindezekből nyilvánvalóan következik, hogy az I. rendű terhelt tudattartalma kiterjedt arra, hogy legalább három főből álló, de ténylegesen nagyobb hálózat része, amelyben mindenkinek megvan az előre leosztott és meghatározott feladata, a szervezet működésében betöltött szerepe.

[42] Az irányadó tényállásból tehát kizárólag az következik, hogy a bűnszervezet valamennyi ismérve megvalósult, és azt az I. rendű terhelt felismerte. Ezért a bűnszervezetben elkövetés megállapítása törvényes.

[43] Ekként a bíróság a jogerős ítéletben törvényesen állapította meg, hogy az I. rendű terhelt a cselekményét bűnszervezetben követte el, és törvényesen alkalmazta annak a büntetésre kiható jogkövetkezményeit is.

[44] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. Ilyen feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja értelmében, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[45] Ezen eljárási szabálysértés vizsgálatakor abból kell kiindulni, hogy van-e olyan törvényi rendelkezés, amely alapján az ügyben eljáró bírót kizártnak kell tekinteni.

[46] A bíró kizárására vonatkozó okokat a Be. 14. §-a sorolja fel. Törvény szerint kizárt a bíró, ha vele szemben valamely objektív, konkrét kizárási ok áll fenn [Be. 14. § (1) bekezdés a)-d) pont, (3) és (4) bekezdés], illetve, ha önmagával szemben elfogultságot jelentett be

[17/2001. (VI. 1.) számú AB határozat]. Szintén kizárt az a bíró, akinek kizárását a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerint egyéb okból indítványozták, és kizárásának elintézése igazgatási úton megtörtént, vagy kizárását külön határozat megállapította [3/2021. (V. 13.) számú BK vélemény].

[47] Az I. rendű terhelt által hivatkozottak a Be. 14. § (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott objektív kizárási okok esetein kívül esnek, ekként az elfogultságra hivatkozása a Be. 14. § (1) bekezdés e) pont szerinti, egyéb okból elfogult bíró eljárása miatt bejelentett.

[48] Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) számú AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: korábbi Be.) 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány is. A hatályos Be. tartalmilag azonos szabályozása alapján felülvizsgálatnak ez okból továbbra is helye van.

[49] A Kúria megjegyzi, hogy azon törvényi feltételt, miszerint az ügy elfogulatlan megítélése valamely bírótól nem várható, csak az adott ügy valóságos tényei alapján lehet megállapítani, és csak olyan feltárt adatok alapján, amelyek a bírók pártatlansága iránt ésszerű (megalapozott) kételyt ébreszteni alkalmasak (EBH 2014.B.4.II.). Helyesen utalt a Legfőbb Ügyészség arra, hogy az I. rendű terhelt ilyen okot nem jelölt meg.

[50] A Be. 649. § (2) bekezdése taxatív felsorolja azon eljárási szabálysértéseket, amelyek felülvizsgálat alapjául szolgálhatnak. A d) pont szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[51] Az indítvány nem a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti felülvizsgálati okok valamelyikét, hanem a nyomozati eljárásban történt szabálysértést állítja, illetve a védő eljárását kifogásolja.

[52] A Kúria rámutat, hogy a nyomozati eljárás esetleges hibái vagy hiányosságai nem képezik felülvizsgálat tárgyát. Ezek relatív eljárási szabálysértések, amelyek nem tartoznak a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt, és a felülvizsgálat alapjául szolgáló eljárási szabálysértések körébe. Szintén nem alapozza meg a felülvizsgálatot az, ha a terhelt bizalma a védőjében megrendült.

[53] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése értelmében hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[54] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[55] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. április 20.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró